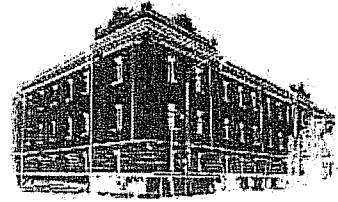

UNIwersytet w Białymstoku
WYDZIAŁ PRAWA
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 1
tel. 85 732 70 62, fax 85 740 60 89
www.prawo.uwb.edu.pl

Białystok, 5 marca 2019 r.

Prof. zw. dr hab. Ewa M. Guzik-Makaruk
Kierownik Zakładu Prawa Karnego

RECENZJA

**osiągnięć naukowych Pana dr. Kamila Frąckowiaka
sporządzona w postępowaniu habilitacyjnym**

I. Podstawa prawna sporządzenia recenzji

Decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 8 stycznia 2019 r. – znak BCK – I – L – 8669/18- zostałam powołana w skład komisji habilitacyjnej w charakterze Recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym Pana dr. Kamila Frąckowiaka prowadzonym przez Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 14. marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65 poz. 595 ze zm.) do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej

dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną. Osiągnięcie może stanowić: dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie; zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Działając na mocy upoważnienia zawartego w art. 16 ust. 4 Ustawy Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego określił w drodze rozporządzenia, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze w dziedzinach nauki i sztuki lub obszarach wiedzy, współpracę międzynarodową, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz uzyskane nagrody. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r. Nr 196, poz. 1165) określiło te kryteria w sposób bardzo konkretny.

Kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta obejmują w obszarze nauk społecznych - autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) lub na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH).

Kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy obejmują:

- 1) autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych;

- 2) autorstwo lub współautorstwo odpowiednio dla danego obszaru: opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych;
- 3) sumaryczny impact factor publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania;
- 4) liczbę cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS);
- 5) indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS);
- 6) kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach;
- 7) międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność odpowiednio naukową albo artystyczną;
- 8) wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.

Kryteria oceny w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy obejmują z kolei:

- 1) uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych;
- 2) udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji;
- 3) otrzymane nagrody i wyróżnienia;
- 4) udział w konsorcjach i sieciach badawczych;
- 5) kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych we współpracy z przedsiębiorcami;
- 6) udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;

- 7) członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych;
- 8) osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki;
- 9) opiekę naukową nad studentami i lekarzami w toku specjalizacji;
- 10) opiekę naukową nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, z podaniem tytułów rozpraw doktorskich;
- 11) staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich;
- 12) wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców;
- 13) udział w zespołach eksperckich i konkursowych;
- 14) recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych.

Zadaniem recenzenta powołanego w postępowaniu habilitacyjnym jest dokonanie oceny, czy osiągnięcia naukowe habilitanta spełniają wymienione kryteria (art. 18a ust. 7 ustawy), przede wszystkim przy uwzględnieniu przywołanego już powyżej rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165).

W związku z powierzonym mi zadaniem przedstawiam poniżej moją ocenę osiągnięć naukowych Pana dr. Kamila Frąckowiaka.

II. Podstawa faktyczna dokonanej oceny

Ocenie zbiorczej dorobku Habilitanta podlegają:

- monografie autorskie (2):
 - „Nielegalny e-hazard. Studium prawnokarne i kryminologiczne”, Wyd. ElSet, Olsztyn 2018 – wydana drukiem rozprawa habilitacyjna.
 - „Piractwo morskie. Studium prawnokarne i kryminologiczne”, Wyd. UWM, Olsztyn 2015.
- artykuły naukowe opublikowane w czasopismach naukowych – w liczbie 30, w tym większa część - 16 we współautorstwie (udział własny Habilitanta oszacowano na 70% w 9 publikacjach oraz na 50% w 7 publikacjach).
- rozdziały w monografiach współautorskich – w liczbie 22, w tym większa część - 12 we współautorstwie (udział własny Habilitanta oszacowano na 70% w 3 publikacjach oraz na 50% w 9 publikacjach).

Łącznie do oceny wybrałam 54 pozycje zgłoszone przez Habilitanta.

III. Przebieg kariery zawodowej i dydaktycznej Habilitanta

Pan dr Kamil Frąckowiak ukończył w 2005 r. studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Bezpośrednio po studiach prawniczych ukończył Studium Podyplomowe „Biznes Międzynarodowy – „International Business” na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu Gdańskiego (z językiem wykładowym angielskim). Z satysfakcją wypada odnotować, że jest także absolwentem Szkoły Prawa Amerykańskiego na Wydziale Prawa i Administracji

Uniwersytetu Gdańskiego (z językiem wykładowym angielskim). Stopień doktora nauk prawnych w zakresie prawa uzyskał na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku w 2008 r. na podstawie rozprawy doktorskiej: „Prawne standardy użycia broni palnej przez policjantów w świetle ochrony życia człowieka”. Rozprawa owa została napisana pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. Stanisława Pikulskiego, zaś recenzentami w przewodzie byli znakomici luminarze polskiej nauki: prof. Emil W. Pływaczewski oraz prof. Zbigniew Ćwiąkalski. Strona | 6

W latach 2006-2009 Habilitant odbył aplikację adwokacką przy Okręgowej Izbie Adwokackiej w Olsztynie, która zaowocowała rozpoczęciem prowadzenia własnej Kancelarii Adwokackiej, jest zatem nie tylko teoretykiem, ale także praktykiem.

Od 2005 r. jest związany z Katedrą Prawa Karnego Materialnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, gdzie początkowo został zatrudniony na etacie asystenta, zaś od 2009 r. jest adiunktem w tejże jednostce strukturalnej.

Warto też odnotować, że w latach 2012-2014 dr Kamil Frąckowiak aktywizował się w ramach Wojewódzkiej Komisji ds. orzekania o zdarzeniach medycznych w Olsztynie, początkowo jako jej przewodniczący, a następnie członek.

IV. Ocena osiągnięcia naukowego dr. Kamila Frąckowiaka w postaci monografii „Nielegalny e-hazard. Studium prawnokarne i kryminologiczne”.

Dr Kamil Frąckowiak wskazał jako osiągnięcie naukowe monografię autorską pt.: *„Nielegalny e-hazard. Studium prawnokarne i kryminologiczne”*,

Wyd. ElSet, Olsztyn 2018". Liczy ona 292 strony tekstu, w tym 278 stron tekstu właściwego.

Ocena osiągnięcia naukowego została dokonana zgodnie z art. 16 ust. 1 w zw. z ust. 2 pkt. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Hazard jest jednym z poważniejszych uzależnień behawioralnych, pociągającym negatywne skutki nie tylko dla samego uzależnionego, ale dla jego rodziny, najbliższego otoczenia, a także w szerszym ujęciu dla całego społeczeństwa. Jego koszty są wysokie i dotyczą wielu sfer życia powodując problemy dla zdrowia, perturbacje rodzinne i małżeńskie, trudności zawodowe i w konsekwencji ekonomiczne, a nierzadko też problemy związane z wejściem na drogę przestępstwa. Biorąc pod uwagę, że hazardziści są uzależnieni od zdobywania pieniędzy, w literaturze psychiatrycznej podnosi się, że jest to najprawdopodobniej jedno z najdroższych uzależnień. Forma e-hazardu ułatwia tylko pogłębianie się nałogu z uwagi na fakt, że uprawiany jest on w internecie, zatem może być ogólnie dostępny, stąd zresztą zamienna nazwa jako „hazard online”.

Problem badawczy podjęty przez Habilitanta został wybrany racjonalnie i posiada pełne uzasadnienie, ma przy tym charakter interdyscyplinarny, prawnokarny i kryminologiczny. Tytuł monografii odpowiada w pełni jej zawartości merytorycznej, choć można dostrzec pewne mankamenty zwłaszcza w warstwie kryminologicznej. Do tej pory w literaturze przedmiotu nie zajmowano się kompleksowo problematyką e-hazardu.

Monografia stanowi cenne i kompleksowe opracowanie poświęcone różnym aspektom hazardu w jego e-formie. Ma więc wszelkie cechy opracowania pionierskiego, zaś podjęta problematyka ma znaczenie dla

doktryny prawa karnego materialnego, kryminologii, a także praktyki organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości.

Autor monografii w sposób logiczny, zrozumiały i wyważony prezentuje swoje stanowisko, co niewątpliwie świadczy o Jego dojrzałości naukowej. W wielu miejscach nie unika polemik z poglądami, które w jego ocenie nie są uzasadnione i należyście uargumentowane. Czyni to umiejętnie, bez zbędnego i narzucania swego poglądu, w sposób elegancki, przyjęty w kanonie dopuszczalnej krytyki naukowej.

Strona | 8

Habilitant prawidłowo wykorzystał dorobek doktryny polskiej i obcej. W bibliografii wykazał ponad 200 publikacji naukowych, w tym kilkanaście pozycji zagranicznych – niemiecko i anglojęzycznych. W mojej ocenie zostały wykorzystane w zasadzie wszystkie publikacje krajowe o ważnym znaczeniu dla podjętej tematyki oraz wyselekcjonowane publikacje zagraniczne. W pracy wykorzystano także bardzo bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych, judykaty Trybunału Konstytucyjnego oraz orzecznictwo sądów administracyjnych, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Wypada podkreślić, że przywołane judykaty zostały należyście dobrane i usystematyzowane. Prace oparto na solidnych podstawach w zakresie źródeł prawa polskiego oraz międzynarodowego, europejskiego oraz wybranych państw.

Praca składa się z 8 rozdziałów merytorycznych, wstępu i wniosków końcowych, a także wykazów wykorzystanych w pracy aktów prawnych, orzecznictwa i literatury. Rozważania Autora obejmują: rozdział I – „Zjawisko nielegalnego e-hazardu”, rozdział II – „E-hazard jako zagrożenie dla interesu publicznego w perspektywie europejskiej”; rozdział III – „Modele regulacji rynku e-hazardowego”; rozdział IV – „Kryminalizacja

nielegalnego e-hazardu”; rozdział V – „Przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przeciwko organizacji gier hazardowych w kontekście nielegalnego e-hazardu”; rozdział VI – „Przestępstwa i wykroczenia powszechne przeciwko mieniu w kontekście nielegalnego e-hazardu”; rozdział VII – „Środki reakcji karnoprawnej związane z e-hazardowymi czynami zabronionymi”; rozdział VIII – „Sankcje w ramach nadzoru administracyjnego w ustawie o grach hazardowych”.

Najobszerniejszą część pracy stanowi jej rozdział V (100 stron rozważań), najmniej obszerną zaś rozdział III (zaledwie 10 stron). Są to poważne dysproporcje ilościowe świadczące o tym, że pewne fragmenty pracy można było połączyć, aby uzyskać efekt synergii pomiędzy poszczególnymi partiami analiz. Rozdziały liczące 10, 12 czy 14 stron mogłyby z powodzeniem wejść w skład jednego rozdziału. Poza tym zauważalna jest pewna niekonsekwencja w spisie treści. Niektóre części pracy są rozbudowane nieraz aż do trzystopniowej struktury (np. w rozdziale I - 6.1.1), podczas, gdy w tych samych rozdziałach obok trójstopniowego podziału występuje podział jednostopniowy (zob. ten sam rozdział I). W zasadzie uwaga ta nie dotyczy tylko rozdziałów VI-VIII. Percepcja tak prosto uszeregowanych treści jest dla Czytelnika ułatwiona, a merytoryczna zawartość bardziej przyswajalna i zrozumiała.

Zadaniem Recenzenta jest znalezienie kwestii wątpliwych, zatem w tym zakresie trzeba stwierdzić, że praca zawiera niewiele rozważań o charakterze fenomenologicznym. O ile samą etiologię e-hazardu można sobie łatwo wyobrazić, o tyle kwestie symptomatologiczne można byłoby spróbować zbadać, tym bardziej, że w podtytule pracy wskazano na aspekty kryminologiczne. Tu właśnie odczuwa się szczególny niedosyt, aczkolwiek jest rzeczą oczywistą, że dogłębne zbadanie fenomenu e-hazardu byłoby wyzwaniem arcytrudnym. Nie budzą natomiast większych zastrzeżeń

kwestie prewencji kryminalnej, które można odnaleźć w gruntownej analizie przepisów obowiązującego prawa, a także w rozważaniach na temat psychologicznych i społecznych aspektów uprawiania gier hazardowych w każdej postaci. Na korzyść Autora przemawia fakt, że w tytule pracy ujął on aspekty kryminologiczne dopiero drugoplanowo, na czoło wysuwając kwestie prawnokarne. Przy tym warstwę dogmatyczną Habilitant poszerzył nie tylko o kwestie prawnokarne, ale także administracyjnoprawne i komparatystyczne. Zatem braki w warstwie kryminologicznej zrekompensował niejako „naddatkiem” rozważań w obszarze prawnym.

Poza wskazanymi wyżej niewielkimi zastrzeżeniami, wynikającymi z pożądanego ze wszech miar pluralizmu poglądów w nauce, należy odnotować, że prawidłowo i syntetycznie wypadają na tle całej monografii wnioski końcowe, stanowiące swoiste kompendium wiedzy wyprowadzone z analiz zawartych w poszczególnych częściach pracy.

Pod względem redakcyjnym praca została przygotowana bardzo starannie, literówki są nieliczne i należy uznać, że stanowią przypadek, a nie regułę, nadto nie obciążają samego Habilitanta, gdyż piecza nad edycyjną stroną pracy należy do Wydawnictwa, w tym wypadku do Pracowni Wydawniczej „ElSet” w Olsztynie.

Po lekturze pracy stwierdzam, że przedstawione przez Habilitanta osiągnięcie naukowe w postaci dzieła pt. „Nieegalny e-hazard. Studium prawnokarne i kryminologiczne”, „ElSet”, Olsztyn 2018, oceniam pozytywnie. Nie mam również wątpliwości, że stanowi ono znaczny wkład Habilitanta w rozwój prawa jako dyscypliny naukowej w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

V. Ocena pozostałego dorobku naukowego innego niż przedstawiona monografia habilitacyjna

Pozostały dorobek Kandydata pod względem ilościowym należy określić jako dość obszerny. W jego skład wchodzi jedna monografia autorska „Piractwo morskie. Studium prawnokarne i kryminologiczne”, Wyd. UWM, Olsztyn 2015, a także 30 artykułów naukowych oraz 22 rozdziały w monografiach, razem 53 pozycje bibliograficzne. Poza oceną pozostawiam monografię pt. “Standardy użycia broni palnej przez policjantów a ochrona życia ludzkiego. Studium prawnoporównawcze”, Szczytno 2010 r., ss. 168, ISBN 978-83-7462-257-8, albowiem niniejsza monografia została oparta na rozprawie doktorskiej Kandydata, ocenionej już na wcześniejszym etapie jego rozwoju naukowego.

Zainteresowania naukowe Habilitanta koncentrują się wokół następujących grup zagadnień:

1. przestępczość związana z piractwem i terroryzmem morskim,
2. okoliczności wyłączające przestępczość czynu,
3. przestępczość gospodarcza,
4. wybrane problemy penalizacji karnoskarbowej,
5. prawo medyczne,
6. prawa człowieka.

Płaszczyzna zainteresowań Habilitanta jest szeroka i różnorodna, co należy z satysfakcją docenić, być może jego dorobek “punktowy” nie jest imponujący, ale wynika to z faktu niepublikowania w wysokopunktowanych czasopismach. Z najwyższej punktowanych można wskazać na “Internal Security” (10 pkt) oraz “Studia Prawnoustrojowe” (9 pkt) i tutaj są to opracowania samodzielne. Teksty te są przygotowane i opracowane na wysokim poziomie, przy użyciu komunikatywnego języka,

interesujące merytorycznie, wnikliwe, często poruszające zagadnienia wcale nieopracowane lub też skromnie przeanalizowane w doktrynie.

Zdecydowanie widać, że przy opracowywaniu kolejnych zagadnień Habilitant współpracuje z innymi Autorami, gdyż większość prac o charakterze przyczynkarskim nosi cechy współautorstwa. Na 30 artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych, aż 16 przygotowana została we współautorstwie (udział własny Habilitanta oszacowano na 70% w 9 publikacjach oraz na 50% w 7 publikacjach). Podobnie w przypadku rozdziałów w monografiach współautorskich - na 22 publikacje z kolei 12 przygotowano we współautorstwie (udział własny Habilitanta oszacowano na 70% w 3 publikacjach oraz na 50% w 9 publikacjach).

Sytuacja taka może skłaniać do refleksji, że "za dużo" tego współdziałania w tworzeniu kolejnych opracowań, ale rekompensuje to opracowanie monograficzne „Piractwo morskie. Studium prawnokarne i kryminologiczne”, wydane w 2015 r. Jest to dzieło niemal 400 stronicowe, bardzo wartościowe pod względem naukowym, poruszające problematykę dość trudną i rzadko analizowaną. Trzeba docenić wyczucie Habilitanta oraz Osoby sprawującej nad Nim opiekę naukową do niszowych i interesujących tematów.

Podsumowując, analiza dorobku naukowego innego niż osiągnięcia naukowe wskazane przez Habilitanta, pozwala na stwierdzenie, że dr Kamil Frąckowiak wykazuje się istotną aktywnością naukową w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

VI. Udział w projektach badawczych, aktywność konferencyjna

Habilitant dotychczas nie kierował projektami międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi, a także nie brał udziału w takich projektach, finansowanych ze środków przewidzianych w ramach konkursów Narodowego Centrum Nauki czy Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Z nadesłanej dokumentacji wynika także, że nie otrzymywał nagród międzynarodowych lub krajowych za działalność naukową, ale warto jednak wskazać na nagrodę indywidualną II stopnia Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie za osiągnięcia w dziedzinie naukowej – 2008 r., a także na "Złoty Laur" Dziekana Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie w kategorii "Naukowy debiut roku" - 2010 r.

Strona | 13

Na uwagę zasługuje udział w programie Erasmus Plus "Staff mobility for teaching", gdzie Habilitant prowadził zajęcia ze studentami kierunku Prawa międzynarodowego w języku angielskim. Zajęcia dotyczyły jego zainteresowań badawczych, a mianowicie „Maritime Piracy in International and Polish Criminal Law”. Zajęcia te były prowadzone na Uniwersytecie Mykolasa Romerisa w Wilnie w 2015 r. W ten nurt wpisują się także zajęcia ze studentami kierunku Prawo w języku angielskim pt. „International legal framework and multilateral cooperation to combat piracy” na Uniwersytecie Palackiego w Ołomuńcu w 2016 r

Widać także, że Kandydat wykazuje pewną aktywność na polu konferencyjnym, wziął udział w 18 przedsięwzięciach konferencyjnych, na których wygłaszał referaty zarówno w j. polskim, jak i angielskim. Wypada jednak z ubolewaniem odnotować, że ostatnie wykazane konferencje datują się na 2015 rok, co zważywszy na młody wiek Kandydata jest mocno niepokojące. Na przyszłość należy zalecić zwiększenie intensywności

działań w tym zakresie, gdyż ten element działalności Kandydata wypada naj słabiej w jego sylwetce naukowo-badawczej.

VII. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego Habilitanta

Strona | 14

Analiza przedstawionego dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego Kandydata pozwala na przyjęcie, że spełnia on kryteria wskazane w ustawie.

W czasie swojej pracy naukowo-dydaktycznej na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie realizował wykłady oraz ćwiczenia z wielu przedmiotów:

- Prawo karne - wykłady i ćwiczenia dla studentów na kierunkach Administracja i Bezpieczeństwo Wewnętrzne oraz ćwiczenia na kierunku Prawo;
- Prawo karne skarbowe - wykłady i ćwiczenia dla studentów na kierunkach: Administracja, Administracja - Systemy Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Kryminalistyka i nauki pokrewne w postępowaniu karnym i Prawo, a także w ramach Studiów Podyplomowego na kierunku Administracja;
- Prawo karne wykonawcze - ćwiczenia dla studentów na kierunkach: Administracja, Administracja - Systemy Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Prawo;
- Prawo wykroczeń - ćwiczenia dla studentów na kierunku Bezpieczeństwo Wewnętrzne;
- Propedeutika prawa - wykłady dla studentów na kierunku Ratownictwo medyczne;

- Ochrona życia człowieka w świetle prawa karnego - ćwiczenia dla studentów w ramach przedmiotu specjalizacyjnego na kierunku Prawo;
- Polityka kryminalna - ćwiczenia dla studentów w ramach przedmiotu specjalizacyjnego na kierunku Prawo;
- Zawody prawnicze - ćwiczenia dla studentów w ramach przedmiotu specjalizacyjnego na kierunku Prawo;
- Zjawisko terroryzmu w świetle prawa karnego - wykłady i ćwiczenia dla studentów w ramach przedmiotu specjalizacyjnego na kierunku Prawo.

Oprócz prowadzenia zajęć wskazanych powyżej Kandydat prowadził seminarium licencjackie i magisterskie na kierunku Bezpieczeństwo wewnętrzne i Administracja.

Różnorodność form zajęć oraz przedmiotów świadczy o bogatej wiedzy i istotnej aktywności w zakresie dydaktyki. Potwierdzają to także bardzo wysokie oceny jego zajęć przez studentów.

Dosyć istotne dla pełnej oceny dorobku Kandydata jest to, że sprawuje on od 2016 r. opiekę naukową w charakterze promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr. Adama Pietrzkiwicza, który przygotowuje rozprawę doktorską na temat „Przeciwdziałanie przestępczości na przykładzie powiatu krośnieńskiego w okresie 2004 do 2014 roku” na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Warto zauważyć, że Habilitant był promotorem 65 prac magisterskich na kierunkach: Administracja, Kryminalistyka i inne nauki pokrewne w postępowaniu karnym, Bezpieczeństwo wewnętrzne oraz promotorem prac licencjackich 73 studentów kierunków Administracja, Bezpieczeństwo wewnętrzne w Katedrze Prawa Karnego Materialnego WPIA UWM. Jest

także recenzentem 120 prac magisterskich i licencjackich studentów kierunków Prawo, Administracja, Kryminalistyka i inne nauki pokrewne w postępowaniu karnym, Bezpieczeństwo wewnętrzne w Katedrze Prawa Karnego Materialnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Należy także zwrócić uwagę na inny aspekt działalności naukowej Kandydata, a mianowicie to, że był opiekunem naukowym w czasopiśmie „Kortowski Przegląd Prawniczy” w 2015 r. w dziedzinie prawa karnego skarbowego, a także to, że od 2011 r. jest konsultantem merytorycznym w Studenckiej Poradni Prawa przy Wydziale Prawa i Administracji UWM w Olsztynie w dziedzinie prawa karnego.

Ocenił powyżej pola aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej świadczą o dość dużym zaangażowaniu Pana dr. Kamila Frąckowiaka w rozwój dydaktyki, działalność organizatorską, a także wywieranie wpływu na otoczenie społeczne. Jest to niewątpliwie aktywność istotna w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym i zasługuje na jednoznacznie pozytywną ocenę.

VIII. Konkluzja

Analiza i ocena aktywności naukowej Pana dr. Kamila Frąckowiaka pozwala stwierdzić, że jest ona znacząca pod względem ilościowym oraz merytorycznym, jest wielowątkowa, a przy tym wartościowa pod względem walorów naukowych. Zarówno ocena w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych Habilitanta, jak i ocena w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej wypada korzystnie. Po zapoznaniu się z dorobkiem Habilitanta

stwierdzam, że Jego dorobek naukowy i aktywność naukowa spełniają kryteria określone w art. 14 Ustawy z dnia 14. marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o *stopniach* i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65 poz. 595 ze zm.) i wnoszę o wydanie przez Komisję Strona | 17 Habilitacyjną uchwały wyrażającej pozytywną opinię w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Ewa M. Guzik-Makaruk